Dosarul nr. 4-26/2025 4-25020058-38-4-14022025

H O T Ă R Î R E
În numele Legii

25 februarie 2025 or.Rezina

Judecătoria Orhei, sediul Rezina
în componența:
Președintelui ședinței, judecătorul: Eugeniu Russ
Grefierului: Corina Cebotari
Cu participarea:
Avocatului Maria Mustea
Făptuitorului Ion Frunze
Pedagog Vera Cotovschi
În absența:
Agentului constatator al IP Rezina Nicolai Meghelea
Victimei Ștefan Namolovan
Reprezentantul legal al minorului Maria Frunze
(în privința cărora au fost întreprinse măsurile necesare și de rigoare privind citarea legală)

examinând în ședința de judecată publică cauza contravenţională intentată împotriva lui Frunze Ion, născut la *****, IDNP *****, domiciliat în s. Cuizăuca, r-nul Rezina, *învinuit în comiterea contravențiilor prevăzute de art. 69 alin. (1) şi art. 354 alin. (1) din Codul contravenţional,*

c o n s t a t ă:

1. Făptuitorul **Frunze Ion**, la data de 08 februarie 2025, la ora 20 şi 25 min., a manifestat un comportament agresiv față de Namolovan Ștefan a.n.*****, locuitor al s.Cuizăuca, r-nul Rezina, în urma căruia s-a exprimat cu cuvinte injurioase, totodată la agresat fizic pe Namolovan Ștefan, lezîndui onoarea și demnitatea ultimului.

Acțiunile făptuitorului, de către agentul constatator al Inspectoratului de Poliție Rezina – Nicolai Meghelea, au fost încadrate în baza art. 69 alin. (1) din Codul contravențional şi în temeiul art. 354 alin. (1) din Codul contravenţional.

2. *Agentul constatator al Inspectoratului de Poliție Rezina – Nicolai Meghelea*, fiind citat legal în ședința de judecată nu s-a prezentat, însă prin intermediul telefonogramei a solicitat examinarea cauzei în lipsa sa, astfel audiind poziția participanților la proces, s-a dispus examinarea cauzei în lipsa acestuia.

3. Victima Ștefan Namolovan și reprezentantul legal al minorului Maria Frunze fiind citați legal în ședința de judecată nu s-au prezentat și nici nu au informat instanța despre motivele neprezentării, astfel audiind poziția participanților la proces, s-a dispus examinarea cauzei în lipsa acestora.

4. *Făptuitorul* Frunze Ion, în şedinţă de judecată a recunoscut vinovăția în comiterea faptelor incriminate, însă s-a folosit de dreptul de a refuza de a depune explicații.

5. *Avocatul Maria Mustea care acționează în interesele făptuitorului,* în ședința de judecată a solicitat recunoașterea vinovăției fătuitorului în comiterea contravențiilor prevăzute de art. 69 alin. (1) şi art. 354 alin. (1) din Codul contravenţional, cu aplicarea unei sancțiuni sub formă de amendă în mărime minimă.

Ascultând participanții la proces, examinând materialele cauzei și verificând procesul verbal cu privire la contravenție sub aspectul îndeplinirii condițiilor de fond și de formă prevăzute de lege pentru valabilitatea sa în coroborare cu mențiunile agentului constatator la materialele dosarului contravențional, instanța de judecată reține următoarele.

6. *În fapt*, prin procesul verbal cu privire la contravenţie cu nr. şi seria MAI06 566608 (975137316337), încheiat la 12 februarie 2025, la ora 10 şi 30 min. de către agentul constatator al Inspectoratului de Poliţie Rezina – Nicolai Meghelea, în acţiunile lui Frunze Ion s-a reținut săvârșirea contravențiilor prevăzute de art.69 alin. (1) din Codul contravențional și art. 354 alin. (1) din Codul contravenţional, pe faptul că, la data de 08 februarie 2025, la ora 20 şi 25 min., a manifestat un comportament agresiv față de Namolovan Ștefan a.n.*****, locuitor al s.Cuizăuca, r-nul Rezina, în urma căruia s-a exprimat cu cuvinte injurioase, totodată la agresat fizic pe Namolovan Ștefan, lezîndui onoarea și demnitatea ultimului.

Consecutiv, potrivit art. 395 din Codul contravențional, procesul verbal cu privire la contravenție a fost remis conform competenței spre examinare în fond la Judecătoria Orhei, sediul Rezina.

7. *În drept*, în conformitate cu art. 8 alin. (2) din Codul contravențional, este supusă răspunderii contravenționale numai persoana care a săvârșit cu intenție sau din imprudență o faptă prevăzută de legea contravențională.

Potrivit art. 440 alin. (1) din Codul contravențional, constatarea faptei contravenționale înseamnă activitatea, desfășurată de agentul constatator, de colectare și de administrare a probelor privind existența contravenției, de încheiere a procesului-verbal cu privire la contravenție, de aplicare a sancțiunii contravenționale sau de trimitere, după caz, a dosarului în instanța de judecată sau în alt organ spre soluționare.

Conform art. 442 alin. (1) din Codul contravențional, procesul verbal cu privire la contravenție este un act prin care se individualizează fapta ilicită și se identifică făptuitorul. Procesul verbal se încheie de agentul constatator pe baza constatărilor personale și a probelor acumulate, în prezența făptuitorului sau în absența lui.

Reieşind din prevederile art. 395 alin. (1) pct.1) lit.a) din Codul contravenţional, instanţa judecă toate cazurile cu privire la contravenţii, cu excepţia celor atribuite de prezentul cod competenţei unor alte organe, precum şi cauzele contravenţionale în privinţa minorilor.

De asemenea, în conformitate cu prevederile art. 458 alin.(1) Cod Contravențional, examinând cauza contravențională, instanța de judecată este obligată să determine: a) caracterul veridic al contravenției imputate; b) existența cauzelor care înlătură caracterul contravențional al faptei; c) vinovăția persoanei în a cărei privință a fost pornit procesul contravențional; d) existența circumstanțelor atenuante și/sau agravante; e) necesitatea sancționării și, după caz, caracterul sancțiunii contravenționale; f) alte aspecte importante pentru soluționarea justă a cauzei, iar din perspectiva capitolului IV din Cartea I al Codului contravențional, instanța de judecată evidențiază că sancțiunile administrative nu privesc un grup de persoane, ci se adresează tuturor cetățenilor în vederea realizării scopului preventiv și represiv al sancțiunii, pe când potrivit art.38 alin.(4) din acelaşi cod, arestul contravențional poate fi aplicat şi în cazul neexecutării intenționate a unei alte sancțiuni contravenționale, ce onferă faptei natura penală.

Astfel, în materie contravențională au fost recunoscute garanțiile procedurale specifice în materie penală în ceea ce privește dreptul la un proces echitabil, printre care și prezumția de nevinovăție, prevăzută de alin. (2) al art. 6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului (a se vedea *Ziliberberg împotriva Moldovei*, § 35, din 01 februarie 2005; *Angel împotriva României*, § 52, din 04 octombrie 2007 sau *Ozturk împotriva Germaniei* din 21 februarie 1994).

Această împrejurare fundamentează la nivel de principiu că, sarcina probei în procedura contravențională desfășurată în fața instanței de judecată revine în primul rând organului constatator și, în condițiile în care acesta face dovada vinovăției, făptuitorul urmează să-și probeze nevinovăția.

În asemenea situație, întru respectarea garanțiilor sus indicate, instanța de judecată a verificat legalitatea și temeinicia procesului verbal cu privire la contravenţie cu nr. şi seria MAI06 566608 (975137316337), încheiat la 12 februarie 2025.

Sub aspectul legalității procesului verbal cu privire la contravenţie, instanța de judecată denotă că, motivele de nulitate absolută a actului atacat pot fi invocate atât de părți, cât și din oficiu de către instanță întru asigurarea respectării principiului legalității și dreptății, consacrate expres în art. 5 și 7 din Codul contravențional.

8. Legea contravențională prevede redactarea procesului verbal cu privire la contravenție într-o anumită forma *„ad validitatem”*, cu respectarea tuturor prescripțiilor legale de fond și de formă, pentru încheierea sa valabilă, în scopul producerii efectelor juridice, pentru care a fost întocmit.

În acest context, respectarea exigențelor legale prevăzute la art. 443 al Codului contravențional sunt impuse agentului constatator la întocmirea procesului verbal cu privire la contravenție prin prisma art. 445 al Codului contravențional.

Din cercetarea actului menționat, instanța constată că agentul constatator a respectat prevederile art. 443 alin. (1) lit. a)-h) din Codul contravenţional şi a inserat data (ziua, luna, anul), ora şi locul încheierii, calitatea, numele şi prenumele agentului constatator, denumirea autorităţii pe care o reprezintă; numele, prenumele, domiciliul, ocupaţia persoanei în a cărei privință a fost pornit procesul contravențional, datele din buletinul ei de identitate sau, după caz, din alt act care stabileşte identitatea persoanei, fapta contravenţională, timpul săvârşirii ei, circumstanţele cauzei care au importanţă pentru stabilirea faptelor şi consecinţelor lor juridice, evaluarea eventualelor pagube cauzate de contravenţie; încadrarea juridică a faptei, norma materială contravenţională şi indiciile calificative ale elementelor constitutive ale contravenţiei; menţiunea prin semnătură despre aducerea la cunoştinţa persoanei în a cărei privință a fost pornit procesul contravențional a drepturilor şi obligaţiilor lor prevăzute la art.384 și 387, obiecţiile şi probele pe care persoana în a cărei privință a fost pornit procesul contravențional le aduce în apărarea sa, precum şi informații despre instituția bancară și despre modul de plată a amenzii, iar decizia de de remitere a cauzei este stipulată clar şi descifrabil.

Instanța de judecată reține că agentul constatator în procesul verbal cu privire la contravenție nu a indicat locul comiterii faptei, însă în ședința de judecată s-a stabilit cert că locul comiterii faptei a avut loc în s. Cuizăuca, r-nul Rezina, prin urmare acestă eroare nu poate fi considerată circumstanțe ce ar duce la nulitatea contravenției, or această omisiune a fost înlăturată în ședința de judecată.

Totodată, agentul constatator a descris în conținutul actului fapta contravențională, formulată cu suficientă precizie, astfel încât să permită persoanei să decidă asupra conduitei sale și să prevadă, în mod rezonabil, în funcție de circumstanțele cauzei, consecințele acestei conduite, argument prin care instanţa nu a constatat incertitudini la descrierea faptei şi persoanei.

În acelaşi context, instanța reiterează că procesul-verbal cu privire la contravenție, în sensul art. 442 Cod Contravențional, este un act prin care se individualizează fapta ilicită şi se identifică făptuitorul, iar procesul verbal se încheie de agentul constatator pe baza *constatărilor personale* şi a *probelor acumulate*, *în prezenţa făptuitorului* sau în absenţa lui, or, în atare

circumstanţe, se concluzionează că, în procesul verbal cu privire la contravenție este necesar de a fi descrisă fapta, în așa fel ca învinuirea formulată să fie clară făptuitorului.

La fel, instanța de judecată menționează că, procesul verbal cu privire la contravenție a fost întocmit și perfectat în prezența făptuitorului Frunze Ion și a reprezentantului legal al minorului Frunze Maria, care a semnat actul nominalizat, iar în acest sens nu pot exista incertitudini cu referire la faptul neaducerii la cunoștință a drepturilor și obligațiilor lui prevăzute de art. 34, 378, 384, 387 și 448 din Codul contravențional, precum și decizia agentului constatator de a remite cauza contravenţională în instanţă, fapt confirmat prin semnătura făptuitorului în rubricile necesare din procesul verbal cu privire la contravenție, dar şi prin lipsa altor probe contrare în acest context.

Concomitent, instanţa notează că atât cauza, cât şi natura acuzaţiei au fost formulate destul de clar, prin enumerarea faptei incriminate şi a încadrării juridice corespunzătoare Codului contravenţional, astfel încât să fie percepută învinuirea adusă şi consecinţele care pot surveni, iar prin aceasta nu este afectat esenţial vreun drept al făptuitorului şi nu reprezintă un temei de nulitate absolută al procesului verbal, prevăzut la art. 455 din Codul contravenţional.

Mai mult ca atât, şi Curtea Constituţională a menţionat cu titlu de exemplu că un caz de omisiune a indicării ocupației contravenientului sau oficiului care i-a eliberat actul de identitate, în mod evident sunt irelevante sau insignifiante în raport cu fondul cauzei, iar în asemenea situații ar fi imposibil de susținut că statul și-a onorat obligațiile procedurale pozitive de a investiga efectiv și de a-i pedepsi pe cei vinovați *(par. 41 din Hotărârea Curţii nr. 32 din 29 noiembrie 2018, prin care s-au declarat neconstituționale articolul 445 și textul „și 445” din articolul 461 ale Codului contravențional)*.

Concomitent, din analiza procesului verbal cu privire la contravenţie şi a materialelor cauzei, instanța observă că făptuitorul nici nu a solicitat să fie asistat de apărător sau să-i fie asigurată asistența unui interpret/traducător şi nici nu a invocat acest fapt în şedinţă de judecată, iar în subsidiar, făptuitorului i s-au pus la dispoziţie aceste garanţii, inclusiv prin posibilitatea prezentării unor probe suplimentare în cadrul examinării în instanţa de judecată.

9. *Sub aspectul temeiniciei procesului verbal cu privire la contravenţie*, instanța evidențiază că forța probantă a proceselor verbale este lăsată la latitudinea fiecărui sistem de drept, putându-se reglementa importanța fiecărui mijloc de probă, însă instanța are obligația de a respecta caracterul echitabil al procedurii în ansamblu atunci când administrează și apreciază probatoriul (cauza *Bosoni împotriva Franței,* hotărârea din 7 septembrie 1999).

În lumina celor relatate *supra*, persoana învinuită are dreptul la un proces echitabil, conform art. 374 – 382 al Codului contravențional, în cadrul căruia să utilizeze orice mijloc de probă și să invoce orice argumente pentru dovedirea împrejurării că situația de fapt din procesul – verbal cu privire la contravenție nu corespunde modului de desfășurare a evenimentelor, iar sarcina instanței de judecată este de a respecta limita proporționalității între scopul urmărit de autoritățile statului de a nu rămâne nesancționate acțiunile antisociale prin impunerea unor condiții imposibil de îndeplinit și respectarea dreptului la apărare al persoanei sancționate contravențional.

În raport cu cele enunțate, art. 425 alin. (2) al Codului contravențional cuprinde dispoziții exprese cu privire la forța probantă a procesului verbal cu privire la contravenție, fiind reglementat că, în calitate de probe se admit elementele de fapt constatate prin intermediul procesului verbal cu privire la contravenție.

La fel, instanța reține că legiuitorul, în art. 442 alin. (1) din Codul contravențional, a definit procesul verbal cu privire la contravenție, ca fiind un act prin care se individualizează

fapta ilicită şi se identifică făptuitorul, iar subsecvent, a fost legiferat și faptul că, procesul verbal cu privire la contravenție se încheie de agentul constatator *pe baza constatărilor personale* şi a *probelor acumulate*, în prezența făptuitorului sau în absența lui.

Interpretând art. 425 alin. (2) în coroborare cu art. 442 alin. (1) ale Codului contravențional, rezultă că procesul verbal cu privire la contravenţie cu nr. şi seria MAI06 566608 (975137316337), încheiat la 12 februarie 2025, face dovada cu privire la încadrarea în drept și situația faptică stabilită de agentul constatator, urmând a fi examinat şi în raport cu actele existente la dosar, acumulate de agentul constatator în cazul pendinte.

Pe lângă aceasta, instanța apreciază că, în măsura în care procesul verbal cu privire la contravenţie cu nr. şi seria MAI06 566608 (975137316337), încheiat la 12 februarie 2025 nu este afectat de vicii de legalitate, valoarea sa probatorie nu trebuie exclusă, iar mai mult ca atât, la examinarea cauzei, făptuitorul nu a invocat şi instanța nu a stabilit că datele inserate de agentul constatator în actul atacat ar fi fost obținute prin ilegalitățile enumerate expres în art. 425 alin. (6) al Codului contravențional.

În această ordine de idei, instanța remarcă că făptuitorul Frunze Ion este învinuit precum că a comis contravențiile prevăzute de art.69 alin. (1) din Codul contravențional și art. 354 alin. (1) din Codul contravenţional, iar respectiv, cu privire la starea de fapt fixată de agentul constatator în procesul verbal de contravenție și în corespundere cu art. 425 alin. (2), (3), (4), (5) al Codului contravențional, instanța de judecată reține că aceasta a fost confirmată prin probe pertinente, concludente și utile cazului contravențional: - *procesul verbal cu privire la contravenţie cu nr. şi seria MAI06 566608 (975137316337), încheiat la 12 februarie 2025*, care cuprinde poziţia personală a agentului constatator, din care reiese constatarea contravenţiilor comise şi descrierea acestora; - *informația de la serviciul 112 din 08.02.2025*, precum că la data de 08.02.2025, Namolovan Ștefan a fost agresat fizic de Frunze Ion; - *plîngerea depusă de Namolovan Ion din 098.02.2025*; - *procesul verbal de audiere a victimei din 08.02.2025*; - *procesul verbal de audiere a contravenientului din 12 februarie 2025*, prin care a fost audiat făptuitorul Frunze Ion, care a comunicat că recunoaște faptele comise la 08.02.2025.

Instanța subliniază astfel că, faptele contravenționale săvârșite de către făptuitor au fost constatate personal de către agentul constatator și au fost inserate în procesul verbal cu privire la contravenţie cu nr. şi seria MAI06 566608 (975137316337), încheiat la 12 februarie 2025.

Din analiza actului menționat, care în situația relatată *supra* și în condițiile art. 425 alin. (2) – (5) din Codul contravențional constituie o probă pertinentă și concludentă cazului, instanța a stabilit cu certitudine că, Frunze Ion la data de 08 februarie 2025, la ora 20 şi 25 min., a manifestat un comportament agresiv față de Namolovan Ștefan a.n.*****, locuitor al s.Cuizăuca, r-nul Rezina, în urma căruia s-a exprimat cu cuvinte injurioase, totodată la agresat fizic pe Namolovan Ștefan, lezîndui onoarea și demnitatea ultimului.

În acest context, agentul constatator a făcut dovadă stării de fapt prin probele anexate la dosar și apreciate de instanțe, iar instanța reține că încheierea procesului verbal este una temeinică.

În concordanță cu cele expuse, în speță, avocatul nu a prezentat careva probe ce ar infirma vinovăția făptuitorului, iar prin urmare, fapta reținută este probată atât prin probe certe şi documentate legal, cât şi cu ajutorul prezumției de legalitate a procesului verbal cu privire la contravenţie cu nr. şi seria MAI06 566608 (975137316337), încheiat la 12 februarie 2025, actul fiind emis cu respectarea tuturor condițiilor de fond și de formă prevăzute de lege, dar și cu prezumția de veridicitate, adică reflectă în mod real ceea ce a stabilit autoritatea emitentă, prezumții consacrate expres în art. 425 alin. (2) și 442 alin. (1) din Codul contravențional, care în

opinia instanței, sunt legale, în sensul pe care inclusiv instanța europeană îl dă acestei noțiuni **(***Salabiaku împotriva Franței*, hotărârea din 7 octombrie 1988, par. 28; *Telfner împotriva Austriei*, hotărârea din 20 martie 2001, par. 16).

Or, conjunctura relatată a fost admisă astfel şi de către Curtea Europeană a Drepturilor Omului și în Decizia *Haiducu şi alţii contra României* din 13 martie 2012, în care a fost statuat că, prevederile art. 6 par. 2 din Convenție nu se opun aplicării unui mecanism care ar instaura o prezumție relativă de conformitate a procesului verbal cu realitatea, prezumție fără de care ar fi practic imposibil să sancționezi încălcările legislației, intrând în competenta poliției.

Instanţa mai precizează că în mod evident, nu există dubii în privința celor constatate de către agentul constatator, atâta timp cât, prin autoritatea ce i s-a conferit, are obligația să-și dea interesul pentru respectarea întocmai a prevederilor legale, fără a leza în nici un fel drepturile făptuitorului Frunze Ion, care cert a că s-a exprimat verbal cu cuvinte ofensatoare în adresa lui Namolovan Ștefan și la agresat fizic pe ultimul, prin ce a comis acte de huliganism nu prea grav, adică acostarea jignitoare în locuri publice a persoanei fizice, ce tulbură ordinea publică şi liniştea persoanei fizice.

În aceste condiţii, instanţa statuează în afara oricăror dubii, că într-adevăr fapta incriminată a avut loc, fiind comisă cu bună-ştiinţă şi respectiv cu vinovăţie de către Frunze Ion, iar astfel, probele apreciate fiecare în parte și pe toate în ansamblul lor, coroborează între ele, se completeze unele pe altele, nu trezesc nici o îndoială și dovedesc cert comiterea contravențiilor imputate petiționarului, care se încadrează în limitele laturii obiective a contravențiilor prevăzute de art.69 alin. (1) din Codul contravențional și art. 354 alin. (1) din Codul contravenţional.

În această ordine de idei, agentul constatator a făcut dovada stării de fapt prin înscrisurile depuse la dosar și apreciate ca veridice de instanță, iar încheierea procesului verbal şi adoptarea deciziei de sancţionare în acest caz va fi una temeinică.

Pe lângă aceasta, instanța nu a determinat nici alte circumstanțe prevăzute în art. 441 al Codul contravențional, care ar înlătura răspunderea contravențională.

10. În continuare, instanţa reţine că dosarul contravențional în privința lui Frunze Ion pe semnele contravențiilor prevăzute de art.69 alin. (1) din Codul contravențional și art. 354 alin. (1) din Codul contravenţional, a fost expediat în instanța de judecată pentru examinare în fond.

În acest caz, potrivit art. 7 din Codul contravențional, persoana poate fi sancţionată numai pentru contravenţia în a cărei privinţă este dovedită vinovăţia sa, cu respectarea normelor prezentului cod, iar conform prevederilor art. 41 alin. (1), (2) din acelaşi cod, sancţiunea contravenţională se aplică în funcţie de caracterul şi de gradul prejudiciabil al contravenţiei, de caracteristica persoanei şi de circumstanţele atenuante şi agravante, iar faţă de persoana a cărei vinovăţie este dovedită se aplică o sancţiune echitabilă, în limitele şi în conformitate cu dispoziţiile codului contravenţional.

Astfel, în calitate de circumstanțe atenuante instanța de judecată apreciază în contextul art. 42 alin. (2) din Codul contravenţional, comiterea pentru prima dată a unei fapte contravenționale și săvîrșirea contravenției de către un minor, deoarece la materialele cauzei nu au fost administrate probe contrare şi nici nu s-a invocat faptul dat, iar în calitate de circumstanţe care ar agrava răspunderea făptuitorului, instanţa de judecată nu identifică nici un argument în acest sens.

Respectiv, *sub aspectul individualizării pedepsei*, instanța de judecată precizează că, va fi administrată în limitele impuse de art. 30 alin. (2) din Codul contravențional, coroborat cu cele expuse în limitele stabilite de art.69 alin. (1) din Codul contravențional și art. 354 alin. (1) din Codul contravenţional, or în conformitate cu art. 22 din Constituția Rep. Moldova, nu se va

aplica nici o pedeapsă mai aspră decât cea care era aplicabilă în momentul comiterii actului delictuos, iar la momentul comiterii, contravenţia incriminată conform art. 69 alin. (1) prevedea o sancţiune cu *amendă de la 10 la 30 de unităţi convenţionale sau cu muncă neremunerată în folosul comunităţii de la 10 la 20 de ore.*

Concomitent, art. 354 alin. (1) stabilea la momentul comiterii faptei o sancţiune *cu amendă 6 la 30 de unităţi convenţionale sau cu muncă neremunerată în folosul comunităţii de la 20 la 60 de ore.*

Conform art. 37 alin. (3) din Codul contravenţional, munca neremunerată în folosul comunităţii poate fi aplicată doar persoanelor care acceptă să execute o asemenea sancţiune, cu excepția contravenției prevăzute la art. 78^1 și 318^1, pentru care acordul persoanei nu este necesar.

Totodată, instanța de judecată reține că, potrivit art.16 alin. (2) și (3) Cod contravențional, *persoana fizică cu vîrsta între 16 şi 18 ani este pasibilă de răspundere contravenţională pentru săvîrşirea faptelor prevăzute la ....art.**2art.69 alin.(1), ... 352–357,,*** *....În cazul minorului care a săvîrşit o faptă ce se încadrează în dispoziţia normei din partea specială a cărţii întîi, agentul constatator, procurorul sau instanţa de judecată expediază materialele cauzei contravenţionale autorităţii administraţiei publice locale pentru problemele minorilor. La demersul agentului constatator, instanţa de judecată poate aplica faţă de minor măsuri de constrîngere cu caracter educativ conform art.104 din Codul penal..*

Instanţa de judecată mai evidenţiază că orice sancţiune juridică, inclusiv cea contravenţională, nu reprezintă un scop în sine, ci un mijloc de reglare a raporturilor sociale, de formare a unui spirit de responsabilitate, iar pentru aceasta nu este nevoie ca în toate cazurile sa se aplice sancţiunea maximă, or sancţiunile juridice constituie nu mijloace de răzbunare a societăţii, ci de prevenire a săvârşirii faptelor ilicite şi de educare a persoanelor vinovate.

Concomitent, instanţa statuează că executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferinţe fizice şi nici să înjosească demnitatea făptuitorului, or pedeapsa aplicată persoanei recunoscute vinovate trebuie să fie echitabilă, legală şi corect individualizată, capabilă să restabilească echitatea socială şi să realizeze scopurile legii şi pedepsei penale, în strictă conformitate cu dispoziţiile Codului contravenţional şi stabilirea pedepsei în limitele fixate în normele din partea specială.

Instanţa remarcă că pedeapsa este echitabilă când ea impune făptuitorului lipsuri şi restricţii ale drepturilor lui, proporţionale cu gravitatea contravenţiei săvârşite şi este suficientă pentru restabilirea echităţii sociale, adică a drepturilor şi intereselor victimei, statului şi întregii societăţi, perturbate prin fapta acestuia.

De altfel, pedeapsa este echitabilă şi atunci când este capabilă de a contribui la realizarea altor scopuri ale sancţiunii aplicabile, cum ar fi corectarea persoanei şi prevenirea comiterii de noi fapte atât de către cel vinovat, precum şi de alte persoane.

Or, practica judiciară demonstrează că o pedeapsă prea blândă generează dispreţ faţă de ea şi nu este suficientă nici pentru corectarea persoanei şi nici pentru prevenirea săvârşirii altor fapte contravenţionale.

A contrario, o pedeapsă prea aspră generează apariţia unor sentimente de nedreptate, jignire, înrăire şi de neîncredere în lege, fapt ce poate duce la consecinţe contrare scopului urmărit şi repercusiuni în starea psihică a persoanei vinovate.

La fel, la adoptarea sancțiunii aplicabile se vor lua în considerare și criteriile de individualizare a pedepsei, prevăzute de art. 41 – 43 din Codul contravențional, și anume, de gradul de pericol social al faptei săvârșite, de caracteristica persoanei, de împrejurările în care a fost comisă fapta, dar și circumstanțele atenuante și agravante.

Astfel, ţinând cont de atitudinea făptuitorului, care a recunoscut vinovăţia în comiterea contravenţiei, împrejurările săvârșirii faptei astfel cum a fost reţinută de către instanţă, comportamentul făptuitorului la momentul constatării faptei şi în şedinţă de judecată, cu toate acestea în aprecierea instanţei, doar aplicare amenzii este echitabilă şi proporţională pericolului social al contravenţiei comise, va atinge scopul de restabilire a echităţii sociale şi prevenţie în săvîrşirea de noi contravenţii, atît de contravenientă, cît şi alte persoane, ori ținînd cont de particularitățile cauzei transmiterea sub supraveghere părinților a lui Frunze Ion nu va avea rezultatul scontat.

În baza celor enunțate *supra*, instanța de judecată constată vinovăția lui Frunze Ion, în comiterea contravenției prevăzute de art. 69 alin. (1) din acelaşi cod și îi aplică făptuitorului o sancțiune sub formă de amendă în cuantum de 10 unităţi convenţionale, după cum statuează imperativ sancţiunea normei speciale şi care reprezintă echivalentul sumei de 500 lei, iar pentru comiterea contravenției prevăzute de art. 354 alin. (1) din acelaşi cod, îi aplică făptuitorului o sancțiune cu amendă în cuantum de 6 de unităţi convenţionale, care reprezintă echivalentul sumei de 300 lei.

Concomitent, potrivit art. 44 din Codul contravenţional, în cazul în care una şi aceeaşi persoană săvîrşeşte două sau mai multe contravenţii, se aplică sancţiunea principală, precum şi cea complementară, pentru fiecare contravenţie în parte. Dacă persoana este declarată vinovată de săvîrşirea a două sau mai multe contravenţii, se aplică sancţiunea principală, precum şi cea complementară, pentru fiecare contravenţie în parte, stabilindu-se definitiv sancţiunea principală, precum şi cea complementară, pentru concurs de contravenţii prin absorbţia sancţiunii mai uşoare de sancţiunea mai gravă ori prin cumulul sancţiunilor aplicate în limitele stabilite de articolul care prevede sancţiunea mai gravă.

Or, instanţa notează că, în conformitate cu art. 32 alin. (1), (2) şi (3) din Codul contravenţional, *sancţiunea contravenţională este o măsură de constrângere statală şi un mijloc de corectare şi reeducare ce se aplică, în numele legii, persoanei care a săvârşit o contravenţie, iar punctele de penalizare fiind aplicabile şi ca sancţiune complementară*.

Pe de altă parte, principiul legalității infracțiunilor și a pedepselor, cu referire la caz, este apreciat îndeosebi prin prisma art. 7 din Convenție, din care denotă că este absolut necesar să existe un temei legal pentru condamnare și pentru aplicarea pedepsei, iar sarcina Curții este aceea de a se asigura că, la *momentul în care acuzatul a săvârşit fapta* pentru care a fost trimis în judecată şi *condamnat*, exista o dispoziție legală care pedepsea fapta şi că *pedeapsa aplicată nu depășește limitele stabilite de dispoziția respectivă* [*Coëme şi alţii împotriva Belgiei*, par. 145; *Del Río Prada împotriva Spaniei* (MC), par. 80].

Aşadar, în conformitate cu prevederile art. 44 alin. (2) din Codul contravenţional, instanţa va stabili definitiv sancţiunea pentru concurs de contravenţii comise prin absorbţia sancţiunii mai uşoare de sancţiunea mai gravă şi prin urmare îi va aplica lui Frunze Ion o pedeapsă definitivă cu amendă în cuantum de 10 de unităţi convenţionale, care reprezintă echivalentul sumei de 500 lei.

De asemenea, instanţa va informa făptuitorul că în conformitate cu prevederile art. 34 alin. (3) din Codul contravenţional, acesta va fi în drept să achite jumătate din amenda stabilită dacă o plăteşte în cel mult 3 zile lucrătoare de la data aducerii la cunoştinţă a deciziei de aplicare a sancţiunii contravenţionale, iar în acest caz se consideră că sancţiunea amenzii este executată integral, cu excepţia cazului în care a fost contestată decizia de aplicare a sancţiunii contravenţionale şi contravenientul nu şi-a retras cererea de contestare a deciziei, emisă asupra cauzei contravenţionale, până la cercetarea judecătorească.

11. În conformitate cu prevederile art. 34, 44, 395, 400 alin. (5), 443, 452-458, 460 şi 462-463 din Codul contravențional, instanţa de judecată,

h o t ă r ă ș t e:

Se recunoaşte vinovat **Frunze Ion**, în comiterea contravenției prevăzute de art. 69 alin. (1) din Codul contravențional și i se aplică acestuia o sancțiune cu amendă în mărime de 10 (zece) unităţi convenţionale, care reprezintă echivalentul sumei de 500 (cinci sute) lei.

Se recunoaşte vinovat **Frunze Ion**, în comiterea contravenției prevăzute de art. 354 alin. (1) din Codul contravențional și i se aplică acestuia o sancțiune cu amendă în mărime de 6 (șase) de unităţi convenţionale, care reprezintă echivalentul sumei de 300 (trei sute) lei.

În conformitate cu prevederile art. 44 alin. (2) din Codul contravenţional, prin absorbţia sancţiunii mai uşoare de sancţiunea mai gravă, pentru concurs de contravenţii comise, se aplică lui Frunze Ion o sancţiune definitivă cu amendă în cuantum de 10 (zece) unităţi convenţionale, care reprezintă echivalentul sumei de 500 (cinci sute) lei.

Se explică lui Frunze Ion că, în conformitate cu art. 34 alin. (3) din Codul contravențional, este în drept să achite jumătate în amenda stabilită, dacă o plăteşte în cel mult 3 (trei) zile lucrătoare de la data aducerii la cunoştinţă a deciziei de aplicare a sancţiunii contravenţionale, iar în acest caz, se consideră că sancțiunea amenzii este executată integral.

Hotărârea poate fi atacată cu recurs, în termen de 15 (cincisprezece) zile, la Curtea de Apel Nord, prin intermediul Judecătoriei Orhei, sediul Rezina.

Președintele ședinței,
judecătorul *semnătura* **Eugeniu Russ**

Copia corespunde originalului,
Judecător *Eugeniu Russ*